Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 stycznia 1976 r.

w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do paczkowania według masy lub objętości niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych

(76/211/EWG)

(Dz.U. L 46 z 21.2.1976, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Komisji z dnia 28 września 1978 r.	L 311	21	4.11.1978

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 20 stycznia 1976 r.

w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do paczkowania według masy lub objętości niektórych produktów w opakowaniach jednostkowych

(76/211/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

w większości Państw Członkowskich warunki prezentacji produktów w opakowaniach jednostkowych oferowanych do sprzedaży stanowią przedmiot przepisów bezwzględnie wiążących, które różnią się w poszczególnych Państwach Członkowskich, tym samym utrudniając handel produktami w opakowaniach jednostkowych, dlatego też takie przepisy muszą zostać zbliżone;

w celu umożliwienia konsumentom otrzymywania dokładnych informacji należy określić sposób znakowania na opakowaniu masy i objętości produktu zawartego w opakowaniu;

niezbędne jest również określenie granic dopuszczalnych błędów ujemnych w zawartości opakowań oraz metody referencyjnej, którą należy stosować przy dokonywaniu takich kontroli, w celu określenia prostej metody zapewnienia, że opakowania spełniają ustanowione wymogi;

artykuł 16 dyrektywy Rady 71/316/EWG z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej ([3]), ostatnio zmienionej Aktem Przystąpienia ([4]), stanowi, że harmonizacja wymogów dotyczących wprowadzania do obrotu niektórych produktów, w szczególności w zakresie pomiarów i znakowania ilości opakowań jednostkowych, może stanowić przedmiot odrębnych dyrektyw;

ponieważ wprowadzenie zbyt szybkich zmian dotyczących sposobów określania ilości, przewidzianych w ustawodawstwach krajowych i organizacja nowych systemów kontroli, jak również przyjęcie nowego systemu dokonywania pomiarów stwarzałoby trudności niektórym Państwom Członkowskim, należy dla takich Państw Członkowskich wprowadzić okres przejściowy; jednakże taki przepis nie powinien hamować handlu wewnątrzwspólnotowego odnośnymi produktami oraz nie powinien negatywnie wpływać na wykonywanie niniejszej dyrektywy w pozostałych Państwach Członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł l

Niniejsza dyrektywa dotyczy opakowań zawierających produkty, z wyjątkiem produktów określonych w dyrektywie Rady 75/106/EWG z dnia 19 grudnia 1974 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do objętościowego uzupełniania niektórych płynów w opakowaniach jednostkowych ([5]), oraz przeznaczonych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych o nominalnych ilościach, które są:

([1]) Dz.U. C 48 z 25.4.1974, str. 21.
([2]) Dz.U. C 109 z 19.9.1974, str. 16.
([3]) Dz.U. L 202 z 6.9.1971, str. 1.
([4]) Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 14.
([5]) Dz.U nr L 42 z 15.2.1975, str. 1.

▼B

— równe wartościom z góry określonym przez paczkującego,

— wyrażone w jednostkach masy lub objętości,

— nie mniejsze niż 5 g lub 5 ml i nie większe niż 10 kg lub 10 l.

Artykuł 2

1. Produkt w opakowaniu jednostkowym w rozumieniu niniejszej dyrektywy jest połączeniem produktu i indywidualnego opakowania, w które odnośny produkt jest opakowany.

2. Produkt jest paczkowany jednostkowo, jeżeli bez obecności nabywcy został umieszczony w opakowaniu dowolnego rodzaju, a ilość produktu zawartego w opakowaniu posiada z góry ustaloną wartość i nie może zostać zmieniona bez otwarcia lub wyraźnego naruszenia opakowania.

Artykuł 3

1. Opakowania jednostkowe, które mogą być opatrzone znakiem EWG określonym w ppkt 3.3 załącznika I, są to opakowania zgodne z niniejszą dyrektywą oraz z załącznikiem I.

2. Podlegają one kontroli metrologicznej zgodnie z warunkami określonymi w pkt 5 załącznika I oraz w załączniku II.

Artykuł 4

1. Wszystkie opakowania określone w art. 3 muszą, zgodnie z załącznikiem I, być opatrzone oznakowaniem wskazującym masę lub objętość produktu, zwaną „masą nominalną" lub „objętością nominalną", jaką muszą zawierać.

2. Opakowania zawierające produkty płynne oznakowane są wskazaniem ich nominalnej objętości, a opakowania zawierające inne produkty są oznakowane wskazaniem ich nominalnej masy, z wyjątkiem przypadków, w których zwyczaje handlowe lub przepisy krajowe stanowią inaczej i które są identyczne we wszystkich Państwach Członkowskich, lub w przypadkach, w których reguły wspólnotowe stanowią inaczej.

3. Jeżeli zwyczaje handlowe lub przepisy krajowe nie są takie same we wszystkich Państwach Członkowskich w odniesieniu do danej kategorii produktów lub rodzaju opakowania, to takie opakowania muszą być opatrzone przynajmniej informacją metrologiczną odpowiadającą zwyczajom handlowym lub przepisom krajowym obowiązującym w kraju przeznaczenia.

4. Do momentu upływu okresu przejściowego, w trakcie którego dopuszczalne jest stosowanie we Wspólnocie angielskich jednostek miary obowiązujących, wymienionych w załączniku II do dyrektywy Rady 71/354/EWG z dnia 18 października 1971 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar ([1]), ostatnio zmienionej Aktem Przystąpienia, wskazanie nominalnej masy i/lub nominalnej objętości zawartości, wyrażonej w jednostkach miary SI, zgodnie z ppkt 3.1 załącznika I do niniejszej dyrektywy, może być, jeżeli Zjednoczone Królestwo lub Irlandia wyrażą taką wolę, dokonywane na ich terytoriach wraz ze wskazaniem równoważnej wartości wyrażonej w angielskich jednostkach miary obliczonej z zastosowaniem następujących współczynników przeliczeniowych:

1 g = 0,0353 uncji (wagowych)

1 kg = 2,205 funta

1 ml = 0,0352 uncji objętości

1 l = 1,760 pinta lub 0,220 galona

Artykuł 5

Państwa Członkowskie nie mogą odmówić, zakazać lub ograniczać wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach jednostkowych, które spełniają wymogi ustanowione w niniejszej dyrektywie, ze

([1]) Dz.U. L 243 z 29.10.1971, str. 29.

▼B

względów dotyczących oznakowania, którym takie produkty w opakowaniach jednostkowych powinny być opatrzone na mocy niniejszej dyrektywy, określenia ich objętości lub masy, czy metod, przy pomocy których dokonano ich pomiarów lub kontroli.

Artykuł 6

Zmiany niezbędne do dostosowania wymogów określonych w załącznikach I i II do niniejszej dyrektywy do postępu technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18 i 19 dyrektywy 71/316/EWG.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie osiemnastu miesięcy od jej ogłoszenia i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. W drodze ustępstwa od ust. 1 Belgia, Irlandia, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo mogą odroczyć wykonanie niniejszej dyrektywy i załączników do niej najpóźniej do dnia 31 grudnia 1979 r.

3. W okresie, w którym niniejsza dyrektywa nie podlega wykowaniu w Państwie Członkowskim, odnośne Państwo Członkowskie nie wprowadza bardziej rygorystycznych środków kontroli dotyczących ilości zawartych w opakowaniach objętych niniejszą dyrektywą i przywożonych z innych Państw Członkowskich niż odnośne środki kontroli obowiązujące w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy.

4. W tym samym okresie Państwa Członkowskie, które wprowadziły w życie niniejszą dyrektywę, akceptują takie opakowania przywożone z innych Państw Członkowskich korzystających z odstępstwa przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu, które spełniają wymogi określone w pkt 1 załącznika I, nawet jeżeli nie są opatrzone znakiem EWG określonym w ppkt 3.3 załącznika I, na takich samych zasadach i warunkach, jak te opakowania, które spełniają wszystkie wymogi niniejszej dyrektywy.

5. Kontrole określone w pkt 5 załącznika I są przeprowadzane przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego przeznaczenia, w przypadku gdy opakowania wytworzone poza Wspólnotą są przywożone na terytorium Wspólnoty do Państwa Członkowskiego, które jeszcze nie wprowadziło dyrektywy zgodnie z niniejszym artykułem.

6. Państwa Członkowskie zapewniają by teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą zostały przekazane Komisji.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

1. CELE

Opakowania objęte niniejszą dyrektywą muszą być wytworzone tak, aby w stanie gotowym do zaoferowania spełniały następujące wymogi:

1.1. rzeczywista zawartość nie jest mniejsza średnio od ilości nominalnej;

1.2. udział opakowań wykazujących ujemną wartość błędu większą niż dopuszczalny błąd ujemny przewidziany w 2.4 jest wystarczająco niski, aby partie opakowań spełniały wymogi badań określone w załączniku II;

1.3. żadne opakowanie o wartości błędu ujemnego większej niż dwukrotna wartość dopuszczalnego błędu ujemnego określona w tabeli w 2.4. nie może być opatrzone znakiem EWG przewidzianym w 3.3.

2. DEFINICJE I PRZEPISY PODSTAWOWE

2.1. Nominalną ilością (nominalną masą lub nominalną objętością) zawartości opakowania jest masa lub objętość wskazana na danym opakowaniu, tzn. ilość produktu, którą uważa się, że zawiera opakowanie.

2.2. Rzeczywistą zawartością opakowania jest ilość (masa lub objętość) produktu, jaką opakowanie rzeczywiście zawiera. We wszystkich czynnościach sprawdzania ilości produktów wyrażonej w jednostkach objętości stosowana wartość rzeczywistej zawartości jest mierzona lub korygowana w temperaturze 20 °C, niezależnie od temperatury, w jakiej dokonano pakowania lub kontroli. Reguła ta nie znajduje jednakże zastosowania w odniesieniu do produktów głęboko mrożonych lub mrożonych, których ilość wyrażona jest w jednostkach objętości.

2.3. Wartością błędu ujemnego opakowania jest ilość, o którą rzeczywista ilość zawartości opakowania jest mniejsza od ilości nominalnej.

▼M1

2.4. Dopuszczalny ujemny błąd w zawartości opakowania jednostkowego jest ustalony zgodnie z poniższą tabelą:

Nominalna ilość Qn w gramach lub mililitrach	Dopuszczalna ujemna wartość błędu	
	w % Qn	g lub ml
5-50	9	—
50-100	—	4.5
100-200	4,5	—
200-300	—	9
300-500	3	—
500-1 000	—	15
1 000-10 000	1,5	—

Przy korzystaniu z powyższej tabeli, wartości dopuszczalnych ujemnych błędów wykazane jako procenty w tabeli, obliczane w jednostkach wagi lub objętości, zostają zaokrąglone do najbliższej jednej dziesiątej grama lub mililitra.

▼B

3. NAPISY I ZNAKI

Wszystkie opakowania wytworzone zgodnie z niniejszą dyrektywą są znakowane następującymi oznakowaniami, nanoszonymi w taki sposób, aby były nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne na opakowaniu w normalnych warunkach prezentacji:

▼M1

3.1. nominalna ilość (nominalna waga lub nominalna objętość) wyrażona w kilogramach, gramach, litrach, centylitrach lub mililitrach oraz oznaczona w liczbach o wysokości co najmniej 6 mm, jeśli nominalna ilość przekracza 1 000 g lub 100 cl, 4 mm wysokości, jeśli wynosi od 1 000 g lub 100 cl włącznie do 200 g lub 20 cl wyłącznie, 3 mm wysokości, jeśli wynosi od 200 g lub 20 cl włącznie do 50 g lub 5 cl wyłącznie, 2 mm wysokości, jeśli nie wynosi więcej niż 50 g lub 5 cl, której towarzyszy symbol używanej jednostki miary lub gdzie stosowne nazwa jednostki, zgodnie z dyrektywą 71/354/EWG ostatnio zmienioną dyrektywą 76/770/EWG;

oznakowania jednostek Brytyjskiej Wspólnoty Narodów (Zjednoczone Królestwo) są literami i cyframi o wymiarach nie większych, niż odpowiadające im oznakowania wyrażone w jednostkach miary SI;

▼B

3.2. znak lub napis umożliwiający właściwym służbom identyfikację pakującego lub osoby odpowiedzialnej za pakowanie bądź importera prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty;

3.3. mała litera „e” o wysokości co najmniej 3 mm, umieszczona w tym samym polu widzenia co oznaczenie masy nominalnej lub objętości nominalnej, stanowiące gwarancję pakującego lub importera, że opakowanie spełnia wymogi niniejszej dyrektywy.

Litera ta ma formę przedstawioną na rysunku zamieszczonym w pkt 3 załącznika II do dyrektywy 71/316/EWG.

Artykuł 12 tej ostatniej dyrektywy stosuje się *mutatis mutandis*.

4. ODPOWIEDZIALNOŚĆ PAKUJĄCEGO LUB IMPORTERA

Pakujący lub importer odpowiedzialny jest za zapewnienie, że opakowania spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.

Odpowiedzialność za pomiar lub kontrolę ilości produktu zawartego w danym opakowaniu (lub ilości pakowanej), zwanej „zawartością rzeczywistą”, spoczywa na pakującym i/lub importerze. Pomiar lub kontrola są dokonywane za pomocą zalegalizowanych przyrządów pomiarowych, odpowiednich do przeprowadzenia niezbędnych czynności.

Kontrola może być dokonywana przez pobieranie próbek.

Jeżeli rzeczywista zawartość nie jest mierzona, kontrole przeprowadzane przez pakującego muszą być tak zorganizowane, aby skutecznie zapewnić spełnienie wymogów w zakresie ilości zawartości.

Powyższy warunek jest spełniany, kiedy pakujący dokonuje kontroli produkcji zgodnie z procedurami uznanymi przez właściwe służby w Państwie Członkowskim i przechowuje do dyspozycji takich służb dokumenty zawierające wyniki takich kontroli w celu poświadczenia, że kontrole te, jak również wszelkie poprawki i dostosowania wskazane w takich dokumentach jako niezbędne, zostały przeprowadzone prawidłowo i dokładnie.

W przypadku przywozu z krajów niebędących Państwami Członkowskimi EWG importer może zamiast pomiarów i kontroli przedstawić dowody, że jest w posiadaniu wszelkich niezbędnych gwarancji, na podstawie których może przyjąć na siebie odpowiedzialność.

W przypadku produktów, których ilość jest wyrażana w jednostkach objętości, jedną z kilku metod spełnienia wymogów odnośnie do pomiarów i kontroli jest wykorzystywanie przy pakowaniu produktów w opakowania jednostkowe pojemników miarowych w rodzaju określonym w dyrektywie odnoszącej się do nich, napełnianych zgodnie z warunkami określonymi w tej lub w niniejszej dyrektywie.

▼M1

5. KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ WŁAŚCIWE SŁUŻBY W POMIESZCZENIACH PAKUJĄCEGO LUB IMPORTERA LUB JEGO PRZEDSTAWICIELA PROWADZĄCEGO DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZĄ NA TERYTORIUM WSPÓLNOTY

Kontrole mające na celu zapewnienie, aby opakowania jednostkowe spełniały wymogi niniejszej dyrektywy są przeprowadzone przez właściwe służby Państw Członkowskich poprzez pobieranie próbek w pomieszczeniach pakującego lub, jeżeli nie jest to wykonalne, w pomieszczeniu importera lub jego przedstawiciela, prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty.

▼M1

Statystyczne kontrole poprzez pobranie próbek przeprowadza się zgodnie z przyjętymi metodami kontroli zatwierdzenia jakości. Ich skuteczność jest porównywalna do tej wymienionej w przypadku metody porównywalnej określonej w załączniku II.

Zatem w odniesieniu do kryterium dla minimalnych dopuszczalnych zawartości, plan pobierania próbek wykorzystywany przez Państwo Członkowskie jest uznany za porównywalny z tym zalecanym w załączniku II, jeśli odcięta punktu rzędnej 0.10 krzywej charakterystycznych operacyjnych pierwszego planu (prawdopodobieństwo przyjęcia partii = 0,10) różni się o mniej niż 15% od odciętej odpowiadającego punktu krzywej charakterystycznych operacyjnych planu pobierania próbek zalecanego w załączniku II.

W odniesieniu do kryterium dla wartości średniej obliczonej poprzez metodę odchylenia standardowego, plan pobierania próbek wykorzystywany przez Państwo Członkowskie jest uznany za porównywalny z tym zalecanym w załączniku II, jeśli, biorąc pod uwagę krzywe charakterystycznych operacyjnych obydwu planów posiadające jako oś odciętych

$\frac{Q_n - m}{s}$ (1), odciętą o punkcie rzędnych 0.10 krzywej pierwszego planu (prawdopodobieństwo przyjęcia partii = 0.10) różni się o mniej niż 0.05 od odciętej odpowiadającego punktu krzywej planu pobierania próbek zalecanego w załączniku II.

▼B

6. INNE KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ WŁAŚCIWE SŁUŻBY

Niniejsza dyrektywa nie wyklucza możliwości dokonywania jakichkolwiek innych kontroli przeprowadzanych przez właściwe służby Państw Członkowskich na którymkolwiek z etapów procesu obrotu, w szczególności w celu sprawdzenia, czy takie opakowania spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.

Artykuł 15 ust. 2 dyrektywy 71/316/EWG stosuje się *mutatis mutandis.*

(1) m = rzeczywista srednia partia.

▼**M1**

ZAŁĄCZNIK II

Niniejszy Załącznik ustanawia procedury metody porównawczej dla kontroli statystycznej partii opakowań jednostkowych w celu spełnienia wymogów art. 3 dyrektywy i jej załącznika I pkt 5.

1. WYMOGI DLA POMIARU RZECZYWISTEJ ZAWARTOŚCI OPAKOWAŃ JEDNOSTKOWYCH

   Rzeczywista zawartość opakowań jednostkowych może być mierzona bezpośrednio przy pomocy wag lub przyrządów do pomiaru objętości lub, w przypadku płynów, pośrednio poprzez ważenie produktu paczkowanego i pomiar jego gęstości.

   Niezależnie od zastosowanej metody, wartość dopuszczalnego błędu pomiaru rzeczywistej zawartości opakowania jednostkowego nie przekracza jednej piątej wartości dopuszczalnego błędu ujemnego określonego dla ilości nominalnej w opakowaniu jednostkowym.

   Procedura pomiaru rzeczywistej zawartości opakowania jednostkowego może stanowić przedmiot przepisów krajowych w każdym Państwie Członkowskim.

2. WYMOGI DLA KONTROLI PARTII OPAKOWAŃ JEDNOSTKOWYCH

   Kontrola opakowań jednostkowych jest prowadzona poprzez pobieranie próbek i składa się ona z dwóch części:

   — kontroli rzeczywistej zawartości każdego opakowania jednostkowego w próbce,

   — dodatkowej kontroli obejmującej sprawdzenie średniej rzeczywistej zawartości opakowań jednostkowych w próbce.

   Partia opakowań jednostkowych jest uważana za akceptowalną, jeżeli wyniki obydwu powyższych kontroli spełniają kryteria przyjęcia.

   Dla każdej z tych kontroli istnieją dwa plany pobierania próbek:

   — jeden dla badań nieniszczących, tzn. badań niewymagających otwierania opakowania jednostkowego,

   — drugi dla badań niszczących, tzn. badań wymagających otwarcia lub zniszczenia opakowania jednostkowego.

   Z przyczyn ekonomicznych i praktycznych, stosowanie ostatniego z wyżej wymienionych badań ograniczone jest do niezbędnego minimum; jest ono mniej efektywne, niż badanie nieniszczące.

   Dlatego badanie niszczące jest wykorzystywane jedynie wtedy, gdy badanie nieniszczące jest niewykonalne. Co do zasady nie wykorzystuje się go w przypadku partii mniejszych od 100 jednostek.

   2.1. **Partie opakowań jednostkowych**

   2.1.1. Partia składa się z wszystkich opakowań jednostkowych o tej samej nominalnej ilości, tego samego rodzaju oraz tego samego cyklu produkcyjnego, pakowanych w tym samym miejscu, które podlegają inspekcji. Rozmiar partii jest ograniczony do ilości ustanowionych poniżej.

   2.1.2. Jeżeli opakowania jednostkowe są badane na końcu linii paczkującej, to wielkość każdej partii odpowiada maksymalnej wydajności linii paczkującej w ciągu jednej godziny, bez żadnego ograniczenia wielkości partii.

   W pozostałych przypadkach wielkość partii jest ograniczona do 10 000.

   2.1.3. Dla partii składających się z mniej niż 100 sztuk produktów w opakowaniach jednostkowych wynik badania nieniszczącego, gdy jest ono przeprowadzane, wynosi 100%.

   2.1.4. Przed przeprowadzeniem badań określonych w ppkt. 2.2 i 2.3 z danej partii pobiera się wyrywkowo wystarczającą liczbę sztuk produktów w opakowaniach jednostkowych, aby umożliwić przeprowadzenie kontroli wymagającej większej liczby próbek.

   W przypadku kolejnej kontroli, niezbędna próbka jest pobierana wyrywkowo z pierwszej próbki i odpowiednio znakowana.

   Czynność znakowania zostaje zakończona przed rozpoczęciem czynności pomiarowych.

▼M1

2.2. **Kontrola rzeczywistej zawartości opakowania jednostkowego**

Minimalna akceptowalna zawartość jest obliczana przez odjęcie wartości dopuszczalnego błędu ujemnego dla zawartości od nominalnej ilości produktu paczkowanego.

Opakowania jednostkowe w partii, których rzeczywista zawartość jest mniejsza niż minimalna akceptowalna zawartość zostaje uznane za wadliwe.

2.2.1. *Badanie nieniszczące*

Badanie nieniszczące jest przeprowadzane zgodnie z planem dwustopniowego badania wyrywkowego określonym w poniższej tabeli:

Pierwsza liczba sprawdzonych opakowań jednostkowych jest równa jednostkom w pierwszej próbce, jak to wskazano w planie:

— jeśli liczba wadliwych jednostek znaleziona w pierwszej próbce jest mniejsza od lub równa pierwszemu kryterium przyjęcia, partia jest uznana za akceptowalną do celów tej kontroli,

— jeśli liczba wadliwych jednostek znaleziona w pierwszej próbce jest równa lub większa od pierwszego kryterium odrzucenia, partia zostaje odrzucona,

— jeśli liczba wadliwych jednostek znaleziona w pierwszej próbce znajduje się między pierwszym kryterium przyjęcia a pierwszym kryterium odrzucenia, druga próbka zostaje sprawdzona, o liczbie jednostek, która jest wskazana w planie.

Wadliwe jednostki znalezione w pierwszej i drugiej próbce powinny dodaje się oraz:

— jeśli ogólna liczba wadliwych jednostek jest mniejsza od lub równa drugiemu kryterium przyjęcia, partia uznana jest za akceptowalną do celów niniejszej kontroli,

— jeśli ogólna liczba wadliwych jednostek jest większa od lub równa drugiemu kryterium odrzucenia, partia zostaje odrzucona.

Liczba w partii	Próbki		2.2.2. Liczba wadliwych jednostek		
	Kolejność	Liczba	Ogólna liczba	Kryterium akceptacji	Kryterium odrzucenia
100-500	1	30	30	1	3
	2	30	60	4	5
501-3 200	1	50	50	2	5
	2	50	100	6	7
3 201 i powyżej	1	80	80	3	7
	2	80	160	8	9

2.2.2. *Badanie niszczące*

Badanie niszczące jest przeprowadzane zgodnie z jednostopniowym badaniem wyrywkowym, przedstawionym poniżej i jest wykorzystywane tylko w przypadku partii o ilości 100 lub więcej.

Liczba kontrolowanych opakowań jednostkowych wynosi 20.

— jeśli liczba wadliwych jednostek znalezionych w próbce jest niższa od lub równa kryterium przyjęcia, partia opakowań jednostkowych jest uważana za akceptowalną.

— jeśli liczba wadliwych jednostek znalezionych w próbce jest równa lub większa od kryterium odrzucenia, partia opakowań jednostkowych zostaje odrzucona.

Liczba w partii	Liczba w próbce	Liczba wadliwych jednostek	
		Kryterium akceptacji	Kryterium odrzucenia
Niezależnie od liczby (≥ 100)	20	1	2

▼B

2.3. **Kontrola średniej rzeczywistej zawartości poszczególnych opakowań składających się na daną partię**

2.3.1. Partia produktów we opakowaniach jednostkowych jest uznawana do celów takiej kontroli za nadającą się do przyjęcia, kiedy średnia wartość $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ rzeczywistej zawartości x_i n sztuk opakowań w próbce jest większa niż wartość:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

W tym wzorze:

Q_n = nominalna ilość produktu w opakowaniu jednostkowym,

n = liczba produktów w opakowaniach jednostkowych w kontrolowanej próbce,

s = oszacowane odchylenie standardowe rzeczywistej zawartości partii,

$t_{(1-a)}$ = 0,995 poziom ufności rozkładu Studenta przy stopniu swobody równym $\nu = n - 1$.

2.3.2. Jeżeli x_i jest zmierzoną wartością rzeczywistej zawartości i sztuki w próbce zawierającej n sztuk, to:

2.3.2.1. średnią zmierzonych wartości dla próbki uzyskuje się w drodze przeprowadzenia następującego obliczenia:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. a szacowaną wartość odchylenia standardowego s w drodze przeprowadzenia następującego obliczenia:

— suma kwadratów zmierzonych wartości: $\sum_{i=1}^{i=n}(x_i)^2$

— kwadrat sumy zmierzonych wartości: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$

następnie $\frac{1}{n}\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$ — suma skorygowana:

$$SC = \sum_{i=1}^{i=n}(x_i)^2 - \frac{1}{n}\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$$

— szacowana wariancja: $v = \frac{SC}{n-1}$

szacowana wartość odchylenia standardowego wynosi: $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Kryteria przyjęcia lub odrzucenia partii produktów w opakowaniach jednostkowych dla celu obliczenia średniej:

2.3.3.1. Kryteria dla badania nieniszczącego

Wielkość partii	Wielkość próby	Kryteria	
		przyjęcia	odrzucenia
100–500 (włącznie)	30	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}503s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}503s$
> 500	50	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}379s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}379s$

2.3.3.2. Kryteria dla badania niszczącego

Wielkość partii	Wielkość próby	Kryteria	
		Przyjęcia	Odrzucenia
Dowolna liczba (≥100)	20	$\bar{x} \geq Q_n - 0{,}640s$	$\bar{x} < Q_n - 0{,}640s$